

ПРОГРАМНА ПЛАТФОРМА НАЦІОНАЛЬНОГО АЛЬЯНСУ

Як і кожне громадсько-політичне об'єднання, НА має свою програмну платформу, виходячи із основних базових позицій якої і провадить свою діяльність.

Програма НА це не документ який має викликати захоплення, і не текст, що має на меті викликати загальну згоду по всіх своїх пунктах. Програма НА це чітко окреслена проблематика питань які цікавлять організацію, та перелік кроків які вона пропонує задля виправлення існуючого незадовільного стану у цих сферах.

Структурно вона складається з п'яти блоків, щодо яких Національний Альянс планує вживати певні заходи. Це етичні, економічні, гуманітарні, державницькі та міжнародні питання.

Кожен блок складається з двох елементів: а) опису існуючої проблеми; б) переліку кроків які пропонує НА задля їх вирішення.

Програма не претендує на абсолютну істину, але є планом і переліком цілей які бажає досягти НА. Задля співробітництва з НА, не потрібна згода зі всіма запропонованими заходами. Кожен, хто хоче здійснення відповідного пункту, може співпрацювати з НА по ньому. Кожен хто не хоче співпрацювати з НА взагалі, може не витратити час на критику.

I. Етичний блок.

Мораль, етика та система світоглядних імперативів, є скелетом будь-якої спільноти. Юридичні закони і приписи, як породження державної влади, досконалі рівно в тому змісті, в якому суб'єкти і об'єкти влади є носіями моральних чеснот.

Здеградоване та здегенероване суспільство породжує аморальну владу. Аморальна влада розбещує саме суспільство. Тому мораль є серцевиною будь-якого суспільного управління, і будь-яка діяльність НА спирається на надійне підґрунтя освячених тисячоліттями цінностей.

Таким базисом для НА є здорове (консервативне) суспільство, засноване на релігійному (християнському) світогляді, сімейних цінностях та принципі ефективного функціонування суспільного механізму, оптимізованого до національних особливостей українців.

Задля досягнення даних цілей, НА виступає за реалізацію наступних пунктів:

1. Десекуляризація (процес злиття інститутів держави та церкви), як протилежність секуляризації (відділенню держави від церкви).
2. Створення єдиної помісної православної церкви, як дружнього державній владі суспільного інституту.
3. Створення у збройних силах України посади капелана, як штатного священнослужителя єдиної помісної церкви що знаходиться на службі у збройних силах України.
4. Повернення інституту шлюбу до його первинного (церковного) змісту шляхом зменшення ролі офіційно зареєстрованого чи фактичного конкубінату (співмешкання).
5. Збільшення ролі церкви в освіті, шляхом викладання основ християнської етики, та ознайомлення учнів загальноосвітніх шкіл з основами креаціоніської теорії (теорія божественного походження людини).
6. Поширення роз'яснювальної роботи серед молоді стосовно проблем штучного переривання вагітності.
7. Заборона відвертої пропаганди будь-яких форм содомії (одностатевих зв'язків сексуального змісту), як проявів спадкових хвороб та недостатньої соціалізації індивіда.
8. Покарання за популяризацію содомії (одностатевих зв'язків сексуального змісту), шляхом висунення вимог по легалізації содомії (содомські шлюби, право на усиновлення дітей), як форми підбурювання до соціально-шкідливої поведінки великих мас населення.
9. Введення жорсткої законодавчої бази з питань поширення наркоманії, як прояву залежної поведінки, що призводить до значних соціально-небезпечних наслідків.
10. Покарання за популяризацію наркоманії, як форму схилення (підбурювання) великих мас населення до соціально-шкідливої поведінки.
11. Обмеження реклами алкоголю та тютюну, як товарів що популяризують суспільну дегенерацію; підвищення ставок акцизного збору з алкогольної і тютюнової продукції.
12. Покарання за продаж алкоголю та тютюну особам, які не досягли 21-го річного віку.
13. Заборона на відкриття азартних закладів у межах населених пунктів, як місць що експлуатують людські вади.
14. Кримінальне покарання за проституцію і сутенерство, як на території України так і за її межами.

II. Економічний блок.

Домінуюча наразі економічна система недосконала.

Українська економіка неефективна, енергоємна, монополізована декількома фінансово-економічних групами, наскрізь пройнята лобізмом.

Ця система нестабільна, не має фіксованих правил, а ті що має – постійно змінюються.

Виходячи з принципу «не зламалось – не ремонтуй» НА вважає більшість створених змін наслідком лобістської діяльності конкуруючих монополій, й виходить виключно з необхідності ліквідації найбільш одіозних з них.

1. Ліквідація господарського права і створення арбітражного судового процесу в Україні, як методу вирішення ділових суперечок, що заснований не на державному примусі (який провокує рейдерство), а на арбітруванні суперечки суб'єктів господарювання, задля досягнення ними домовленості та відновлення довіри.

2. Ліквідація диспропорцій економічної системи України, що призводять до загрозливої долі великого бізнесу у ВВП України, шляхом ліквідації штучних перепон для малого бізнесу (сертифікації, ліцензування, вимоги по оподаткуванню та здійсненню оплати) та шляхом заборони великому бізнесу займатись певними видами діяльності (роздрібна торгівля в межах міст, надання дрібних послуг) задля вивільнення цих ніш і зайняття їх великою масою малих підприємств.

3. Зменшення податків для фізичних осіб (в т.ч. підприємців-фізичних осіб) шляхом зменшення податку на прибуток, внесків у фонди обов'язкового страхування, та впровадження системи повернення сплаченого ПДВ фізичним особам.

4. Легалізація профспілок, що не входять у Федерацію Профспілок України.

5. Визначення профспілки як недержавної, самофінансованої, самоврядної організації створеної найманими працівниками з метою монополізації постачання найманої праці.

6. Вільна купівля-продаж громадянами України землі.

7. Заборона на володіння будь-якою землею в Україні не громадянами України, в т.ч. юридичними особами.

8. Визнання сімейних господарств як суб'єктів ділової діяльності, з невід'ємним їх правом на здійснення всіх незаборонених видів господарської активності, з правом отримання всіх потрібних для цього дозволів.

III. Міжнародний блок.

Україна – держава, що протягом тривалого історичного періоду була під окупацією ворожих держав. Століттями вона стояла на межі вибору між східною та західною цивілізаціями.

Альтернативи західному вектору міжнародної політики сучасної України немає, тому шлях вступу до НАТО та ЄС є єдино правильним. При цьому в перспективі НА бачить Україну державою-лідером у балто-чорноморському регіоні. У випадку продовження існуючої двовекторної зовнішньополітичної лінії, Україна може бути або поглинута не надто дружніми сусідами або бути розділена між ними.

Задля недопущення цього, НА підходить до питань зовнішньої політики з наступних підстав.

1. Посилення та зміцнення Збройних Сил України, збільшення бюджетного фінансування, тотальна модернізація озброєння війська, як основного дипломатичного аргументу України.
2. Відновлення тактичного, та стратегічного наступального ядерного озброєння, як основної гарантії безпеки Української держави та її громадян.
3. Балтійський, чорноморський та каспійський регіон – зона національних інтересів України.
4. Україна вступає в НАТО, але її вступ є процесом, а не результатом.
5. Україна інтегрується в ЄС; при вступі мусить отримати всі політичні й економічні права члена ЄС, без жодного обмеження власного суверенітету.
6. Довгострокова стратегічна мета України - дезінтеграція оточуючих її потенційно ворожих блоків з наступною інтеграцією їх складових частин у свої власні інтеграційні структури.

IV. Гуманітарний блок.

Україна переживає гуманітарну катастрофу. Економічна і політична кризи, мають спільний корінь, яким є тотальна криза гуманітарна (духовна).

Депопуляція України набула такого характеру рівнозначного війні. Корупція та лобізм, знищують системи освітнього і медичного забезпечення населення. Тотальне зовнішньополітичне приниження України, створює атмосферу зневіри. Колапсуюча економіка – злочинність і алкоголізм. Іншомовство та безвір'я – культурний, а відповідно і моральний занепад.

Розпусний, зрадливий, бездіяльний, позбавлений коренів, схильний до пияцтва та злочинів неук – ось кого залишила радянська влада у спадок Україні в якості її громадянина.

Задля виправлення цієї ситуації, НА вважає за потрібним здійснити наступні кроки:

1. Люстрація, як усунення від влади та позбавлення права займати будь-які посади в органах державної влади особам, що

приймали діяльну участь у злочинній діяльності комуністичного режиму.

2. Десовєтізація, як послідовна ліквідація в Україні всіх фактичних (пам'ятники, обеліски, монументи, назви вулиць та площ) та ідеологічних (комунізм, фемінізм, атеїзм) наслідків діяльності влади рад.

3. Зміна методології викладання у системі загальноосвітніх шкіл, з метою викорінення підходів, що були вигадані з метою нав'язування українському населенню комплексу меншовартості (позиціонування українців як слабкої несамостійної нації, акцентуація на поразках, а не перемогах, тощо).

4. Оприлюднення агентури КДБ; відкриття архівів органів ЧК, НКВС, МДБ.

5. Захист та всебічна популяризація державної мови, як всебічне запровадження української мови у якості єдиної мови публічного спілкування в Україні.

6. Захист та всебічна популяризація вітчизняних виробників книжкової, музичної, кінематографічної, медійної продукції; квотування максимальних рівнів ввезення в Україну такої продукції; квотування максимальних рівнів продажу та рекламування в Україні іншомовної продукції; зменшення оподаткування з вітчизняного культурно-мистецького та друкованого продукту.

7. Обов'язкове державне тестування на знання української мови державних службовців України.

8. Повна заборона неадаптованих іноземних ЗМІ, та будь-яких ЗМІ, що прямо або опосередковано належать іноземним державам.

9. Політика українфонії, як комплекс заходів на підтримку української діаспори за кордоном та розвитку української мови поза межами України, особливо на територіях заселених етнічними українцями, що загубили зв'язок з батьківщиною.

10. Суворі міграційна політика, як система дій направлених на мінімізацію міграційних потоків направлених з України та в її межі.

11. Введення кримінальної відповідальності за подвійне громадянство.

12. Визнання Української Повстанської Армії воюючою стороною у другій світовій війні та надання їм статусу «Борців за волю українського народу».

13. Публічний суд над злочинами вчиненими радянськими збройними формуваннями під час другої світової війни.

14. Позбавлення статусу «учасника Великої Вітчизняної Війни», осіб які його отримали за службу у радянських збройних формуваннях у період 1945-1957 років.

15. Кримінальна відповідальність за заперечення голодомору як блюзнірську дію.

16. Кримінальна відповідальність за дії, які принижують честь української держави та заборона діяльності організацій та партій,

програма та діяльність яких суперечить національним інтересам України.

17. Зміна соціальних пріоритетів держави з пенсійного забезпечення, на збільшення народжуваності.

18. Доповнення існуючої пенсійної системи, додатковим рівнем пенсійного забезпечення, як виплат, що отримує особа з відсотків від сплачених нащадками податків.

19. Фінансування окремим рядком систем медичного забезпечення дітей, працездатних та пенсіонерів.

20. Створення загальноукраїнської системи військово-спортивної підготовки дітей та підлітків.

21. Кримінальна відповідальність за створення та участь в релігійних організаціях тоталітарного характеру.

V. Державний блок.

Найхарактерніша особливість сучасної Української держави – системна криза державного управління. Недосконалість законодавства множиться на постійні спроби його змінювати. Постійні зміни породжують все нові і нові конфлікти нормування. Тотальна корупція, некомпетентність та лобізм, посилюють проблему невиконанням існуючих законів.

Нарешті, відсутність чіткої ієрархії управління, створює нездорову конкуренцію й боротьбу між різноманітними органами та гілками влади.

Замість систем стримування і противаг, в Україні існує система тотальної безвідповідальності та перманентна війна за важелі впливу. В цій ситуації НА бачить один вихід – жорстка президентська республіка:

1. Президент України є головою Української держави та головнокомандувачем ЗСУ.

2. Верховний і конституційний суди ліквідовуються, замість них створюється суд генеральний, що об'єднує відповідні функції.

3. Всі судові функції виконуються судом присяжних засідателів, при діяльній допомозі професійного судді.

4. Створення національної гвардії, як добровільного регулярного ополчення, члени якого мають право вільного володіння і носіння зброї.

5. Зобов'язання для органів державної влади самостійно здобувати відомості у інших органів державної влади, без залучення громадянина.

Обов'язкове подання декларацій про доходи і розходи державних службовців та їхніх близьких родичів та офіційне оприлюднення цих даних в ЗМІ.

6. Відкрите оприлюднення бухгалтерії державних та комунальних підприємств.

*Затверджено Радою ВМГО "Національний Альянс" 1 січня 2009 року
Божого в день 100-ої річниці з дня народження Провідника Української Нації
Степана Бандери.*